

Chtěl bych umět napsat baladu

Karel Zich

Noc pod křídly tmy schoulená
nad jejím tělem vrány krouží
noc do svatebních šatů oděna
svou vlečku vláčí blátem, louží
a zatím čas po nás touží
pohledem letným
kam schováme své něžné lásky
až se setmí
a kolikrát musíme ještě zemřít
abychom konečně mohli býti dětmi
jó, chtěl bych umět napsat baladu
o všem co kdy potkalo tento svět
má na tisíc divných strof
na rubu písní ji potkávám
ale mám strach, mám strach z jejích slov.

Hamlet včera podal demisi
na propadlém lístku z kina
a teď chodí městem s jedem na krysy
a na divadlo nevzpomíná
to všechno je naše vina
ubližování
pojď, oslavíme spolu
to naše první usínání
a nesmíš se bát, že zestárneš
tady je jediný svět vyplněných přání
jó, chtěl bych umět napsat baladu
o všem co kdy potkalo tento svět
má na tisíc divných strof
na rubu písní ji potkávám
ale mám strach, mám strach z jejích slov.

Někdo mi ukradl vzpomínky
a nosí moje oči v peněženke
místo zbraní a tak si klade podmínky
ve verších psaných na složenke
nevěř, že někdo za milence
ti splátky splatí
že někdo najde odpověď
a pak ji ztratí
a jen znamení na stropě mi říká pamatuj
čekej mě na konci všech nekonečných tratí
jó, chtěl bych umět napsat baladu
o všem co kdy potkalo tento svět
má na tisíc divných strof
na rubu písní ji potkávám
ale mám strach, mám strach z jejích slov.

Ó chtěl bych umět napsat baladu
o všem, co kdy potkalo tento svět
má na tisíc divných strof
na rubu písní ji potkávám
ale mám strach, mám strach z jejích slov.